

DECIZIE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către avocatul Vasile Bobeica în interesele societății cu răspundere limitată "Azur",

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată "Azur" împotriva societății comerciale APCO "Orizont" și societății cu răspundere limitată "Fineco Grup", intervenient accesoriu Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău privind recunoașterea nulității parțiale a contractului nr. 260 din 08 februarie 2012 încheiat între societatea comercială APCO "Orizont" și societatea cu răspundere limitată "Fineco Grup", obligarea societății cu răspundere limitată "Fineco Grup", de a elibera obiectul de pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, reconstruirea construcției conform proiectului, cu transmitere ulterioară a spațiului de 410 m² societății cu răspundere limitată "Azur", recunoașterea societății cu răspundere limitată "Azur" ca proprietar al construcției comerciale nefinisate cu suprafața de 382 m² din bunul imobil situat pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău cu modificarea datelor din cadastrul bunurilor imobile,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, în partea în care s-a respins cererea apelantului societatea cu răspundere limitată "Azur" privind scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea apelului și s-a acordat termen apelantului pentru achitarea taxei de stat,

c o n s t a t ă:

La 07 octombrie 2014 societatea cu răspundere limitată "Azur" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale APCO "Orizont" și societății cu răspundere limitată "Fineco Grup", intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău prin care a solicitat declararea nulității parțiale a contractului nr. 260 din 08 februarie 2012 încheiat între societatea comercială APCO "Orizont" și societatea cu răspundere limitată "Fineco Grup" cu privire la înstrăinarea a 382 m² de construcție nefinalizată, obligarea societății cu răspundere limitată "Fineco Grup" de a elibera obiectul cu facilități comunitare de pe adresa G. Grosu, 26, mun. Chișinău, și a reconstitui construcția conform proiectului, cu transmiterea ulterioară a spațiului de

410 m² reclamantului, a declara proprietarul construcției nefinalizate a obiectului cu facilități comunitare cu suprafața de 382 m² constituite în bunul imobil din str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, pe societatea cu răspundere limitată ”Azur” cu modificarea ulterioară a datelor din cadastru bunurilor imobile (număr cadastral 0100202.057.03) și eșalonarea plății taxei de stat pînă la finalizarea cauzei, cu achitarea prealabilă a sumei de 2000 lei.

În motivarea cererii au relevat că, prin decizia Curții de Apel Economică din 07 octombrie 2009 a fost decisă încetarea procedurii de insolvență a societății pe acțiuni ”Steaua” și lichidarea debitorului.

Prin decizia dată a fost prevăzut și faptul că în cazul apariției activelor după lichidarea societății pe acțiuni ”Steaua”, creditorilor le vor fi întoarse datoriile cuvenite.

La moment a fost depistat că, de către unul din creditori, societatea cu răspundere limitată ”Granit” a societatea pe acțiuni ”Steaua” deține active nedivizate care i-au aparținut și în mod ilegal au fost repartizate societății comerciale ARCO ”Orizont” prin construcția obiectelor de facilitare comunitară în cadrul casei nr. 80 din str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, ulterior vîndute.

În legătură cu declararea insolvenței al societății pe acțiuni ”Steaua”, a fost întocmit un contract (din 05 octombrie 2010) cu creditorul societatea cu răspundere limitată ”Granit”, privind rezolvarea problemei asupra întoarcerii de la înregistrarea ilegală la Oficiul Cadastral Teritorial a obiectelor de facilitare comunitară și achitarea datoriei ultimului. În aceste scopuri societatea cu răspundere limitată ”Granit” a încheiat un contract cu privire la cesiunea creanței din 21 decembrie 2010 cu ”Azur” societate cu răspundere limitată care are o experiență bogată în rezolvarea problemelor de genul dat.

În decizia Curții de Apel sus menționată, a fost clar stipulat că, în cazul în care au existat active după lichidarea societății pe acțiuni ”Steaua”, vor fi returnate la creditorii datorii datorate.

Astfel, au susținut că, în procesul de analiză a documentelor societății pe acțiuni ”Steaua” s-a depistat că societatea pe acțiuni ”Steaua” este proprietarul acestor facilități comunitare aflate în construcție (în casa de pe strada G. Grosu, 26) cu suprafața totală de 510,76 de m² (49% din finalizarea construcției), cu o valoare contabilă la data de 31 decembrie 2008, de 230 807 lei. Suma de 230 807 lei conform contractului cu societatea comercială ”Promstroi” a fost cheltuită din contul societății pe acțiuni ”Steaua”.

După privatizare, suma indicată, din 01 iulie 1995, s-a inclus în capitalul social al societății pe acțiuni ”Steaua”.

Din cauza lipsei de fonduri pentru finalizarea construcției date, a fost semnat un contract de cooperare între societatea pe acțiuni ”Steaua” și societatea comercială APCO ”Orizont” la 01 aprilie 1996 prin care au fost transmise drepturile clientului pentru a finaliza o parte locativă a casei cu propriile investiții, în schimbul transferului de 54 de apartamente și transmiterea pentru furnizare și finisare a 26 de apartamente către societatea pe acțiuni ”Steaua”.

În 1999, casa locativă a fost dată în exploatare, iar construcția ulterioară a obiectelor cu facilități comunitare a fost suspendată pînă în prezent.

În legătură cu amendamentele din Legea cu privire la cadastru bunurilor imobile din 01 august 2008 prin care a fost legitimat dreptul de a înregistra

proprietățile aflate în construcție în cadastrul bunurilor s-a început pregătirea documentelor necesare.

Astfel, au constatat că, fără consimțământul proprietarului construcției, pîrîtul, care nu are documente necesare care ar confirma dreptul de proprietate asupra facilităților comunitare construite, societatea pe acțiuni ”Steaua” pînă în anul 1996 încălcînd prevederile contractului din 01 aprilie 1996 a privatizat pentru construcții comerciale și apartamentele nr. 65 și 66.

Totodată, construcțiile comerciale înregistrate de către pîrît în Registrul bunurilor imobile cu o suprafață de 410 m², sub numărul cadastral 0100202.057.03, din 20 iulie 2010 includ în sine 221,76 m² de spațiu construite de către societatea pe acțiuni ”Steaua”. În prezent, accesul la spațiile respective este blocat de pereții clădirilor comerciale care au fost construite fără permisiunea societății comerciale ”Orizont”.

În procesul actualizărilor documentelor cadastrale, s-a constatat că pîrîtul a vîndut societății cu răspundere limitată ”Fineco Grup”, în baza contractului nr. 260 din 08 februarie 2012, 410 m² de construcție nefinisată (inclusiv 382 m² care erau în proprietatea societății pe acțiuni ”Steaua”), sub același număr cadastral, neavînd la bază nici un temei legal.

De asemenea, au relevat că prin unitățile organizatorice a societății pe acțiuni ”Steaua” a fost ridicată în unitatea de proiect 1A atelier de croitorie (49% pînă la finalizarea construcției) pe care societatea comercială ”Orizont” ilegal le-a transformat în apartamentele nr. 65 și nr. 66, înregistrată cu numărul cadastral 0100202.057.01 din 14 aprilie 2000, ulterior vîndute. Acțiunile societății comerciale ”Orizont” nu sunt în conformitate cu condițiile contractului din 01 aprilie 1996 încheiat cu societatea pe acțiuni ”Steaua”, în conformitate cu care facilitatea de a transmite pentru uz casnic a acestor 2 apartamente nu este prevăzut.

Prin hotărîrea din 29 decembrie 2015 Judecătoria Centru, mun. Chișinău a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată ”Azur” împotriva societății comerciale APCO ”Orizont”, societății cu răspundere limitată ”Fineco Grup”, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2016 Judecătoria Centru, mun. Chișinău a corectat eroarea din dispozitivul hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău pronunțată la 29 decembrie 2015, prin indicarea contractului nr. 260 **din 09 februarie 2012**, în loc de contractul nr. 260 din 09 decembrie 2012 (f.d. 148).

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015, la 10 februarie 2016, avocatul Bobeica Vasile în interesele societății cu răspundere limitată ”Azur” a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată ”Azur” împotriva societății comerciale APCO ”Orizont” și societății cu răspundere limitată ”Fineco Grup”, intervenient accesoriu Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău privind recunoașterea nulității parțiale a contractului nr. 260 din 08 februarie 2012 încheiat între societatea comercială APCO ”Orizont” și societatea cu răspundere limitată ”Fineco Grup”, obligarea societății cu răspundere limitată ”Fineco Grup” de a elibera obiectul de pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, reconstruirea construcției conform proiectului cu transmitere ulterioară a

spațiului de 410 m² societății cu răspundere limitată ”Azur”, recunoașterea societății cu răspundere limitată ”Azur” ca proprietar al construcției comerciale nefinisate cu suprafața de 382 m² din bunul imobil situat pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău cu modificarea datelor din cadastrul bunurilor imobile și scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea din 05 mai 2016 Curtea de Apel Chișinău, a respins cererea reprezentantului intimaților societății comerciale APCO ”Orizont” și societății cu răspundere limitată ”Fineco Grup”, avocatul Iordachi Alexandru privind ridicarea pricinii de la examinarea în ordinea de apel și remiterea acesteia în Judecătoria Centru, mun. Chișinău pentru emiterea unei hotărâri suplimentare, s-a respins cererea apelantului societății cu răspundere limitată ”Azur” privind scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea apelului, nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat apelantului termen pentru achitarea diferenței taxei de stat în sumă de 10 075 lei pînă la următoarea ședință de judecată – 16 iunie 2016, ora 10.00.

La 17 mai 2016, avocatul Vasile Bobeica, în interesele societății cu răspundere limitată ”Azur”, a depus recurs, prin care a solicitat, *casarea încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 cu dispunerea rejudecării în instanța de apel cu modificarea cuantumului taxei de stat ce urmează a fi achitate.*

În motivarea recursului au menționat că societatea cu răspundere limitată ”Azur” conform contractului încheiat cu societatea cu răspundere limitată ”Granit-98” din 21 octombrie 2010 este creditorul societății pe acțiuni ”Steaua” pentru încasarea de la debitorul societate pe acțiuni ”Orizont” a bunului imobil la prețul de 113 097 lei.

Conform deciziei Curtea de Apel Economice din 07 octombrie 2009 procesul de insolabilitate față de societatea pe acțiuni ”Steaua” a fost încetat, fiind menționat că dacă vor apărea bunuri după procedura de încetare societatea cu răspundere limitată ”Granit-98” își rezervă dreptul de a reveni în proces în calitate de creditor.

La materialele cauzei sunt probe care demonstrează anexarea ilegală de către ”Orizont” a bunurilor imobile din str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, prețul căruia a intrat în masa debitoare al societății pe acțiuni ”Steaua”.

Astfel, societatea cu răspundere limitată ”Azur” cade sub incidența art. 6 din Legea taxei de stat, potrivit căruia, persoanele juridice declarate în stare de insolabilitate, la introducerea în instanța de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor acordate, a tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărîrii.

Totodată, au invocat că obiectul acțiunii reclamantului față de pîrîți este recunoașterea ca proprietar al construcției comerciale nefinisate cu suprafață de 382 ,² cu prețul normativ de 230 807 lei, care este constituit din 141 m², la valoarea de 113 097 lei, ce este partea societății cu răspundere limitată ”Azur” și 241 m², la valoarea de 117 710 lei ce este parte a statului, reprezentat de Ministerul Finanțelor. În cazul dat mărimea taxei de stat constituie (113 097 X 3% x75%)=2545 lei, care au fost achitate, în rest acțiunea statului prin intermediul Ministerului Finanțelor este liberată de achitarea taxei de stat.

În final au indicat că cuantumul acțiunii societății cu răspundere limitată ”Azur” este de 113 097 lei.

Cu referire la termenul de depune a recursului, instanța de recurs relevă că încheierea a fost emisă de Curtea de Apel al 05 mai 2016, iar cerere de recurs a fost depusă la 17 mai 2016, respectiv recursul este depus în termenul prevăzut de lege.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, iar încheierea instanței de insolabilitate urmează a fi menținută fiind legală și întemeiată.

În acest sens, instanța de recurs relevă că, potrivit, art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Articolul 84 din Codul de procedură civilă prevede că, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În conformitate cu art. 3 pct. 1) lit. a) din Legea taxei de stat, nr. 1216 din 03 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial se achită taxa de stat de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar numai puțin de 270 de lei și nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice. *Litera j) din art. 3 al Legii taxei de stat, statuează că, pentru cererile de apel împotriva hotărîrilor judecătorești se achite 75% din taxa ce urmează a fi achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.*

Potrivit cererii de chemare în judecată, s-a solicitat: declararea nulității parțiale a contractului nr. 260 din 08 februarie 2012 încheiat între societatea comercială "Orizont" și societatea cu răspundere limitată "Fineco Grup" cu privire la vînzarea a 382 m² de construcție nefinalizată, obligarea societății cu răspundere limitată "Fineco Grup" de a elibera obiectul cu facilitări comunitare de pe adresa G. Grosu, 26, mun. Chișinău și a reconstitui construcția conform proiectului, cu transmiterea ulterioară a spațiului de 410 m² reclamantului, declararea societății cu răspundere limitată "Azur" proprietar al construcției nefinalizate și anume a obiectului cu facilități comunitare cu suprafață de 382 m², constituite în bunul imobil din str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, cu modificarea ulterioară a datelor din Registrul bunurilor imobile (f.d.12-14).

Prin cererea de apel din 10 februarie 2016, depusă de avocatul Vasile Bobeica în interesele societății cu răspundere limitată "Azur" s-a solicitat: casarea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată "Azur" împotriva societății comerciale APCO "Orizont", societatea cu răspundere limitată "Fineco Grup", intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău privind declararea nulității parțiale a contractului nr. 260 din 08 februarie 2012 încheiat între APCO "Orizont" și societatea cu răspundere limitată "Fineco Grup", obligarea societății cu răspundere limitată "Fineco Grup" de a elibera obiectul de pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, reconstituirea construcției conform proiectului, cu transmiterea ulterioară a spațiului de 410 m² societății cu răspundere limitată "Azur",

recunoașterea societății cu răspundere limitată ”Azur” proprietar al construcției comerciale nefinisate cu suprafața de 382 m², din bunul situat pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, cu modificarea datelor din cadastrul bunurilor imobile și **scutirea de la plata taxei de stat** (f.d. 161-165).

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, art. 6 § 1 din Convenție îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Astfel, acest articol consfințește un „drept la o instanță“, în cadrul căruia dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă, nu constituie decât un singur aspect.

Cu toate acestea, Curtea admite că, potrivit jurisprudenței sale constante, „dreptul la o instanță“ nu este absolut. El se pretează unor limitări deoarece, prin însăși natura sa, el impune o reglementare din partea statului care poate să aleagă mijloacele pe care să le utilizeze în acest scop. În aceasta privință, Curtea reamintește ca ea nu a exclus niciodată ipoteza ca interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy-Miloslavsky împotriva Regatului Unit, p. 80–81, §§ 61 și Kreuz împotriva Poloniei, § 59).

În ciuda marjei de apreciere de care dispune statul în materie, Curtea subliniază că o limitare a accesului la o instanță nu este conformă art. 6 § 1 decât dacă are un scop legitim și dacă exista un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (Weissman și alții împotriva României).

În ceea ce privește în special obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxa judiciară corespunzătoare cererilor formulate, aceasta nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de acces la o instanță care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 § 1 din Convenție.

Cu toate acestea, Curtea a reiterat faptul că valoarea taxelor, apreciată în lumina circumstanțelor unei cauze concrete, inclusiv solvabilitatea reclamantului și faza de procedură în care limitarea respectivă este impusă, sunt factori care trebuie luați în considerare pentru a stabili dacă partea interesată a beneficiat de dreptul său de acces la instanță sau dacă, din cauza valorii taxelor, accesul la o instanță a fost limitat într-o asemenea măsură încât dreptul este încălcat chiar în esența sa.

În acest sens, instanța de recurs reține, că recurentul nu a prezentat nici o probă prin care să dovedească imposibilitatea achitării taxei de stat, or reieșind din principiul disponibilității părților și prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă care prevede că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, recurentul era obligat să prezinte probe în acest sens.

Cît privește aplicarea art. 6 din Legea taxei de stat, nr. 1216 din 03 decembrie 1992, în prezenta cauză, relevăm următoarele.

În conformitate cu art. 6 din Legea taxei de stat, ***persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate***, la introducerea în instanța de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor acordate, a tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărîrii.

În acest sens, art. 2 din Legea insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că, *insolvență* este situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea de a își onora obligațiile de plată, *constată prin act judecătoresc de dispoziție*.

În cazul respectiv, legiuitorul prin art. 6 din Legea taxei de stat, a stabilit avantaje la achitarea taxei de stat persoanelor juridice declarate în stare de insolvență, luând în considerație incapacitatea acestora de plată, or reprezentantul societății cu răspundere limitată "Azur", în pofida art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu a prezentat nici o probă în acest sens.

Suplimentar, instanța de recurs reiterează că, art. 6 din Legea taxei de stat, stabilește privilegii la depunerea cererii de chemare în judecată, în partea ce ține de neachitarea taxei de stat, pentru persoana juridică în stare de insolvență care urmează să-și administreze masa debitoare, pornind de la starea de incapacitate de a-și onora obligațiile și nu pentru creditorii acesteia în legătură administrarea masei debitoare a debitorului insolvent.

Cît privește cuantumul taxei de stat. Instanța de recurs reține următoarele.

După cum e menționat supra, statul are prerogativa de a stabili prin lege obligația de a achita taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, precum și la depunerea cererii de apel.

În acest sens, art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că, în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În cazul respectiv, obiectul acțiunii este:

1) declararea parțial nulă a contractului nr. 260 din 08 februarie 2012 încheiat între societatea comercială APCO "Orizont" și societatea cu răspundere limitată "Fineco Grup";

2) obligarea societății cu răspundere limitată "Fineco Grup" de a elibera obiectul de pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, și a reconstitui construcția conform proiectului, cu transmiterea ulterioară a spațiului de 410 m² societății cu răspundere limitată "Azur";

3) recunoașterea societății cu răspundere limitată "Azur" proprietar al construcției comerciale nefinisate cu suprafața de 382 m², din bunul situat pe str. G. Grosu, 26, mun. Chișinău, cu modificarea datelor din cadastrul bunurilor imobile.

Potrivit art. 87 alin. (1) lit. k) din Codul de procedură civilă, valoarea acțiunii se determină din valoarea fiecărei pretenții aparte - în acțiunile care constau din mai multe pretenții de sine stătătoare.

Astfel, suntem în prezența cerințelor de natură patrimonială și nepatrimonială.

Obiectul acțiunii patrimoniale este declararea parțial nulă a contractului nr. 260 din 09 februarie 2012, respectiv, taxa de stat va fi calculată din valoarea obiectului contractului respectiv.

Potrivit pct. 2.1. al contractului de vânzare-cumpărare nr. 260 din 08 februarie 2012, obiectul prezentului contract reprezintă imobil nelocativ - construcție nefinalizată, unde lucrările de finisare reprezintă - 49%, situată în Republica Moldova, mun. Chișinău, sect. Centru, str. Mitropolitul Gurie Grosu, 26, înregistrat cu numărul cadastral 0100202.057.03, cu suprafață de 410 m², situată pe terenul pentru construcții cu numărul cadastral 0100202.057.03.057, care se află în folosință la societatea pe acțiuni "Orizont" și deținut în proprietate de Primăria mun. Chișinău (f.d.187-191). În

conformitate cu pct. 5.1. din prezentul contract, prețul obiectului contractant, pentru suprafață totală și nivelul de finisare prevăzut în pct. 2.4. al prezentului contract, constituie 550 000 lei, conform Certificatului de confirmare a valorii estimative a obiectului nr. CE -202/06 din 06 februarie 2012, elaborat de societatea comercială "Imocost" societate cu răspundere limitată.

Respectiv, taxa de stat urmează să fie achitată reieșind din suma de 550 000 lei care este valoarea obiectului contractului contestat.

Mai mult ca atât, deși apelantul solicită constatarea parțială nulă a contractului nr. 260 din 08 februarie 2012, nici în instanța de fond nici în instanța de apel nu a concretizat în care parte solicită declararea nulă a contractului respectiv.

Astfel, instanța de recurs, conchide că reieșind din pretențiile patrimoniale și nepatrimoniale, Curtea de Apel Chișinău corect a calculat taxa de stat.

În conformitate cu art.427 alin. (1) lit. a) și art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Respinge recursul declarat de avocatul Vasile Bobeica în interesele societății cu răspundere limitată "Azur".

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 prin care s-a respins cererea reprezentantului intimaților APCO "Orizont" și societatea cu răspundere limitată "Fineco Grup" privind ridicarea pricinii de la examinarea în ordine de apel și remiterea acesteia în Judecătoria Centru, mun. Chișinău pentru emiterea unei hotărâri suplimentare, s-a respins cererea apelantului societate cu răspundere limitată "Azur" privind scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea apelului, nu s-a dat curs apelului și s-a acordat apelantului termen pentru achitarea diferenței taxei de stat în sumă de 10 075 lei pînă la următoarea ședință de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judcători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari